MIELIPIDE

Maatalouden suurin kannattavuutta heikentävä tekijä on pieni tilakoko ja pienet lohkot. **NIMIMERKKI MITÄ RATKAISUKSI TEKSTIVIESTIPALSTALLA**

LUKIJALTA

Suot yltiöpäisestä suojelusta hyötykäyttöön

En tiedä, olisiko pitänyt itkeä vai nauraa, kun televisiossa esitettiin suurena sankaritekona se, että eräs suo oli ennallistettu tukkimalla laskuojat. Kuvista päätellen soistuminen olikin täydessä käynnissä: vesi seisoi maassa ja oli hyvää vauhtia tukehduttamassa nuoret tukkipuut. Välähdyksen lopussa nuori naistutkija haltioituneena ihaili saavutusta ja toivoi työn jatkuvan muuallakin. Mitä tapahtuisi?

Jatkaminen olisi todella helppoa. Tukitaan kaivureilla peltojen ja metsien laskuojat. Muutamassa vuodessa Suomen maatalous olisi romahtanut ja parin vuosikymmenen kuluttua myös metsätalous. Puita kasvaisi enää vain korkeimmilla soraharjuilla ja kallioilla. Suota olisi yli puolet maamme pinta-alasta.

Tässä lehdessä (MT 1.7.13) oli Kari Rosenlöfin erinomainen kirjoitus turvetuotannon kultasuonesta, jonka nyt monet haluavat katkaista. Hän ihmettelee perusteita: miksi?

Ehkä monilla luonnonsuojelijoilla on haaveena palauttaa maamme neitseelliseen alkutilaan, jota ihminen ei ole raiskannut. Heidän käsityksensä on kuitenkin väärä. Kun jääkauden loputtua maamme paljastui merestä, maassamme ei ollut suota. Oli vain kallioita ja korkeimpia soraharjuja, jotka nopeasti alkoivat metsittyä.

Metsäneuvos Erkki Timonen on kirjassaan ”Luonnoton metsäsirkus” (Kopijyvä 2011) kiinnittänyt huomiota siihen, että soistuminen onkin myöhäisempi ilmiö, joka johtuu maan kohoamisesta, joka on suurin Perämeren rannikolla. Veden virtaus hidastuu ja pysähtyykin. Seisova vesi tukehduttaa puut ja luonnonniityt ja lopputuloksena on yhä karumpi suo.

Tuloksena on niin kuin nyt: pinta-alastamme on jo kolmasosa suota. Kuten Timonen esittää, kolmen miespolven aikana on ojitettu soita 5,8 miljoonaa hehtaaria ja siitä koitunut lisäkasvu on vuodessa 28 miljoonaa kuutiometriä. Tämän saavutuksen ekoväki haluaisi nyt tuhota ja enemmänkin.

Käsitys siitä, että ilmastonmuutos on ihmisen aiheuttama, on yleisesti hyväksytty. Hiilidioksidin määrä nousee. Sitä kuten hiilen, öljyn ja kaasun käyttöä ja siirtymällä uusiutuvien luonnonvarojen kuten vesi-, tuuli- ja aurinkoenergian käyttöön.

Puun poltto on katsottu viattomaksi. Vaikka palaessa vapautuu hiilidioksidia, puu kasvaessaan sitoo saman määrän. Jostakin käsittämättömästä syystä meillä Suomessa turve on katsottu uusiutumattomaksi luonnonvaraksi. Se uusiutuu hitaasti, jonka jokainen voi käydä toteamassa suolla. Lisäkasvu on, kuten Rosenlöf esittää noin 37 terawattituntia eli noin 10 prosenttia turve-energian määrästä.

Turpeen katsominen uusiutumattomaksi on siis tosiasioiden vastainen kotoperäinen byrokratiapäätös, joka olisi kiireesti korjattava. Soiden ja lahopuiden suojelijoilta on kokonaan unohtunut se, että myös lahotessa vapautuu hiilidioksidia ja mikä pahinta, myös metaania.

Jos soiden yltiöpäinen suojelu lopetettaisiin puhumattakaan idioottimaisesta soiden ennallistamisesta ja sen sijaan keskityttäisiin soiden hyötykäyttöön, saataisiin monta kärpästä yhdellä iskulla: kivihiilen poltto vähenisi jyrkästi ja turpeen ohella lämpövoimalat voisivat käyttää enemmän energiapuuta, jota on liiaksi asti.

Rakentamalla lämpövoimaloita koko maa täyteen, ei tarvitsisi tuoda sähköä naapureista. Karkea laskelma osoittaa, että maahan tuodun sähkön, kivihiilen ja kaasun hinnan säästöllä saataisiin vaihtotase tasapainoon puhumattakaan tuhansista työpaikoista. Ehkäpä ei tarvittaisi lisää ydinvoimaloitakaan.

Sitä paitsi, ei turvesuo mene pilalle turpeenoton jälkeen. Siitä voidaan tehdä peltoa, siihen voidaan istuttaa metsää, siitä saa luonnonystävän rakastamia kosteikoita, ja mikäli ei tehdä mitään, tilalle tulee uusi suo.

Siispä kaikki käyttökelpoinen osa soistamme, joka on noin 15 prosenttia, olisi kiireesti otettava turvetuotantoon. Idioottimainen turpeenkäyttövero olisi poistettava ja verotettava vaikka kivihiilen käyttöä. Jokaiseen pientä isompaan asutuskeskukseen olisi rakennettava lämpövoimala, jonka hyötysuhde on erittäin hyvä. Kuopiolaiset ovat jo vuosia nauttineet tästä edusta. Suojeluun voitaisiin silti jättää vielä soista 30 prosenttia, jos nyt maan pinta-alan kymmenesosalla jotakin harvinaisuusarvoa on.

Panu Hakola
oikeuspsykiatrian emeritusprofessori
Kuopio

Ota kantaa tekstiviestillä

- Harmittaa, suututtaa, ilahduttaa, ihmetyttää?
- Jaa mielipiteesi muiden lukijoiden kanssa lähettämällä se tekstiviestillä numeroon 173 172.
- Viestin enimmäispituus on 160 merkkiä ja yhden viestin hinta 50 senttiä.
- Viestin alkuun tunnus MT LU.

Maidosta pula?

Raakamaidosta alkaa olla pulaa. Eivät maidon hinta, lypsykarjatilan työmäärä ja kustannuskehitys houkuta nuoria jatkamaan tilaa.

Tilallinen

Heureka

Pankaa kuvaan Kataisen tilalle Holkeri, niin ymmärrätte, mistä on kysymys.

Lama go

Pysytään lujana

Suomen duunarit, pysytään lujana. Ei myönnytyksiä, elleivät isokenkäiset leikkaa omia etujaan.

Pohjan Akka

Ryhtiä, SAK

Hei Lyly, savustakaa eläkeyhtiöistä ulos ne joilla on liian hyvät työsuhde-edut. Niin meillekin tehdään.

Etelän Jätkä

Solidaarisuushilloa

Hillo on pop. Hyvä ja loistava kolumni Martikaiselta (MT 23.8.). Kerrankin uskaltaa joku avautua.

Ei nimimerkkiä

Tukipolitiikka

Miksi hevosluomuilua ja harrastamista tuetaan veronmaksajien rahoilla? Maataloustuet vain ruuan tuotantoon.

Saanko tukea golfaukseen?

Kuka vastaa?

Onko virkamies vai ministeri vastuussa lfa-tuen porrastamisesta pinta-alan perusteella? Luonnonhaitta on sama pinta-alasta riippumatta.

Järki käyttöön

Myynti seis

Nyt kannattaisi viljan myynti lopettaa, koska hinnat tippuvat joka viikko.

Ei nimimerkkiä

Pannoista

Miksi kukaan ei moralisoi hirvien pannoista. Siihen uhrataan kaiken lisäksi rahaa paljon enemmän kuin petojen pannoituksiin?

Kaikkea ei kerrota

Liittymissopimus

Kepu EU-liittymissopimuksella varmisti etelän maidontuotannon alasajon.

Ei nimimerkkiä

Siemenkaupasta

Lopultakin loppu Sky:n rahankuppaukselle!

Jauholakki

Pieni ei kannata

Maatalouden suurin kannattavuutta heikentävä tekijä on pieni tilakoko ja pienet lohkot.

Mitä ratkaisuksi?

Isännyys

Jatkajalla on oltava selkärankaa napanuoran katkaisuun, vaikka välit menisivätkin. Turha odottaa apua muilta.

Tämän kokenut

Mieli muuttuu

Keskusta olisi hyväksynyt v. 99 maan kiinteistöveron kuntatalouden tueksi. Kokoomus ei koskaan.

Metsien mies

Direktiivejä piisaa kuin tulvavettä

Suomen kansaa vietiin niin kuin litran mittaa, kun byrokraatit muiluttivat suomalaiset eurooppalaiseen autuuteen ja yltäkylläisyyteen. Autoilun piti halventua, elintarvikkeet mukaan lukien alkoholi ja tupakka piti saada liki kiittämällä, ja kansalaisten veljeys ja tasa-arvo piti nousta jopa useampaan potenssiin.

Arkielämä on kuitenkin tavalliselle veronmaksajalle osoittautunut lupauksia ikävämmäksi.

Kymmenen vuotta vanhoista liikaa perityistä autoveroista tapellaan edelleen tullin kanssa. Ruoka on kalliimpaa kuin koskaan ja tupakkaa ja alkoholia hinnoitellaan, säädellään ja piilotellaan pahemmin kuin kieltolain aikana koskaan.

Veljeys ja tasa-arvokin on toteutettu niin, että pohjoiset veljet maksavat verot ja eteläiset velikullat kuluttavat ne.

Direktiivejä sen sijaan piisaa niin kuin tulvavettä keväällä. EU:n moottoriksi ylistetty Saksa kuuluu tietojen mukaan samojen säädösten piiriin kuin Suomikin.

Eläminen on vaan monin verroin yksinkertaisempaa Suomeen verrattuna ja virkamiesten puhdetöinä tehtailemiin direktiiveihin osataan suhtautua tervettä järkeä käyttäen.

Maanteillä liikennöinti on ohjattu liikkuvaksi, eikä jokaisen nopeusrajoituksen muutoksesta kertovan kyltin takana ole paria virkaintoista konstaapelia tutkan, sakkovihkojen ja tuoretta mustetta pursuavien kynien kera kyttäämässä liikennettä.

Suomen elintarvikekauppojen kassoille rantautuneet hassut tupakkapajatsot saisivat arjalaisen veljeskansan pudistelemaan epäuskoisena päätään.

Kotimaassa kun rankan päivän raatamisen jälkeen voi mukavasti käydä lähiravitsemusliikkeessä nauttimassa ahkeruusoluen ja samalla tuprutella vaikka sikarin ilman pelkoa jonkin sortin terveystantan tarkastusta.

Saksassa tupakan valikoinnin kun sujuu kätevästi muun elintarvikeostosten mukana ruokahyllyjen välissä olevasta tupakkahyllystä.

Nykyiset päättäjät ovat kotimaisen talouskriisin keskellä tohkeissaan lantraamassa keskiolutta ja piilottelemassa sitä viinakauppojen takahuoneisiin. Keski-Euroopassa alkoholi kaikkine vahvuuksineen löytyy kätevästi samasta elintarvikekaupasta tai jopa huoltoasemalta aivan kuin tupakat ja muukin päivittäistavara.

Inhimilliseen elämään kuuluva seksikin on kaupallistettu viranomaisten hyväksymänä, eikä sitäkään ahdaskatseiset niuhottajat pääse Pohjoismaita lukuun ottamatta säätelemään ja kriminalisoimaan.

Kaikkea säännöstelyä ja älyttömiä direktiivejä perustellaan Euroopan yhtenäisyydellä. Miksi meillä elämä on vaikeampaa ja kalliimpaa kuin muualla samassa kolhoosiyhteiskunnassa?

Kuulutaanko me samaan alueeseen alkuunkaan vai ovatko meidän pykäläntulkitsijat ollenkaan tehtäviensä tasalla? Eikö yhteiskunnan etu pitäisi olla samassa linjassa yhteisön yksilön edun kanssa? Miksei meillä ole näin?

Esa Kinnunen
Tornio

KARI SALONEN

EU-direktiivit tulevat kalliiksi metsänomistajille ja muille veronmaksajille, kirjoittavat Esa Kinnunen ja Lauri Oinonen.

Nyt menet EU liian pitkälle

Suomalaisena ei olisi voinut uskoa silmiään todeksi, kun luin uutista EU:n komissiossa jo pitkälti valmisteilla olevasta direktiivistä vaatien jokaiselle Suomen metsätilalle pakollista metsätaloussuunnitelmaa bioenergiaan liittyvän kontrollin vuoksi.

Tulisi kiireesti selvittää, mitä kaikkia Suomen kansalaisten ja metsäpalan omistajien perustuslaillisia oikeuksia tämä direktiiviesitys jo lähtökohdissaan loukkaa.

Suomessa metsät kasvavat paljon enemmän kuin niitä hakataan. Suomessa pystytään kaikilla mittareilla niin valtakunnallisesta kuin alueellisestikin osoittamaan nyt ja vastakin vihreän bioenergian saannin pysyvä riittävyys.

Tämän tiedon pitää riittää EU:lle.

Pakollinen metsätaloussuunnitelma EU:n kontrollin tarpeisiin kohdistuen yksityisen metsänomistajan omaisuuden käyttöön on vastoin nyt uudistuvaa Suomen metsälain henkeä ja kirjainta. Suomessa toisin kuin EU:n direktiiviesitys pakottaa, uudella metsälailla halutaan antaa lisää vapautta ja omistajan vastuuta metsänhoitoon. Tätä ovat monet metsänomistajat kaivanneet voidakseen hoitaa metsiään ekologisesti ja luonnon kannalta kestävillä menetelmillä.

> Pakollinen metsätaloussuunnitelma on vastoin nyt uudistuvaa Suomen metsälain henkeä ja kirjainta. «
>
> **LAURI OINONEN**

Nyt EU on tuomassa Suomen jokaisen metsänomistajan kustannuksella metsiin pakollisen kontrollisuunnitelman, joka on hyödytön metsänomistajan metsänkäytön tarpeisiin ja yleisestikin itse metsänhoidollisiin tavoitteisiin.

Samalla EU:n kontrollisuunnitelma tulisi loukkaamaan metsänomistajan omistamansa puutavaran kaupankäynnin vapautta.

Näin EU:n voi sanoa loukkaavan suomalaista yksityisomistuksen vapautta.

Tulevaan EU:n parlamenttiin tulee valita vain suomalaisten ja tavallisen kansan puolustajia. Aika on jo myös kysyä, mitä hyötyä meille on koko EU-jäsenyydestämme? Olemme yhä enemmän nettomaksajat EU:lle, annamme jatkuvasti rahaa euron pelastamiseksi ja vastineeksi saamme susia ja muita petoja ympärillemme sekä taloudelle ja tosielämälle vahingollisia direktiivejä.

Lauri Oinonen
(kesk.)
Keuruu

Ruotsin kielen vapaaehtoisuus voi kannustaa

Lehtitietojen mukaan yli 60 prosenttia haastatelluista haluaa luopua ”pakkoruotsista”. Tämä on siis selvän enemmistön kanta – tietenkin ruotsinkieliset itse haluavat säilyttää oman kielensä pakollisuuden.

Puhuin ruotsin kieltä vanhempieni kanssa lapsuudessa. Kävin suomenkielistä koulua ja kaverini olivat valtaosin suomenkielisiä, joten minusta tuli kaksikielinen, enemmän kuitenkin suomenkielinen. Sittemmin opin englantia ja ranskaa sekä auttavasti myös saksaa ja venäjää.

En voi ymmärtää miksi ruotsin kielen pakollisuudesta puhutaan niin tunneperäisesti. Ei kaikkien tarvitse ruotsia osata mutta kielen osaaminen on kyllä eduksi työpaikkojen saamisessa ja opiskelussakin. Puhutaan sitten Åbo Akademista tai Nordeasta, aina ruotsin kielen taito on joko välttämätöntä tai se edistää urakehitystä.

Mutta ruotsin kielen pakollisuus on kyllä väärin niin kuin kaikki muukin pakollisuus on väärin puhutaan sitten esimerkiksi vellin tai viilin pakollisesta syömisestä.

Pikemminkin voittaneen sanoa että ruotsin kielen vapaaehtoisuus kannustaa opiskelemaan ruotsia samalla huolehtien siitä, että maailmankieli englanti tulee kunnolla opituksi.

Mitä nuorempana ruotsin tai englannin opiskelu aloitetaan, sen parempi. Suomenkielisille tarvitaan lastentarhoja, joissa puhutaan ruotsia tai englantia. Pulaa on sitten varmaan ruotsinkielen ja englanninkielen hallitsevista lastentarhanopettajista mutta sehän avaa taas uusia työuria.

Kaikesta huolimatta on muistettava, että 94 prosenttia suomalaisista on suomenkielisiä. Suomen kieli tulee ruotsinkielisten ja täällä työskentelevien ulkomaalaisten hallita kunnolla. Sanottakoon sitä sitten vaikka pakkosuomeksi.

Ralph Jaari
Helsinki

Lukijalta-osasto

- Lukijalta-kirjoitukset voi toimittaa Maaseudun Tulevaisuuden toimitukseen postitse, sähköpostitse, faksilla tai tekstiviestillä.
- Toimituksen osoite on Maaseudun Tulevaisuus, PL 440, 00101 Helsinki. Faksinumero toimitukseen on (09) 694 3717. Kuoreen tai faksiin merkintä ”Lukijalta”. Sähköpostitse kirjeet lähetetään osoitteeseen *lukijalta@maaseuduntulevaisuus.fi*

VIERASKOLUMNI

Vakiintunut voima

Jytkystä on kaksi ja puoli vuotta. Vanhat puolueet, media ja tutkijat ajattelivat, että kyllä se siitä taittuu. Toisin on käynyt. Suomen politiikassa on tapahtunut muutos, kuinka pysyvä, jää nähtäväksi. Ennen Perussuomalaisten kannatus nousi ja laski, sama tilanne kuin SMP:lla oli aikoinaan. Muut olivat tasaisen kannatuksen puolueita. Nyt Perussuomalaiset ovat vakiintuneet useamman kuukauden mittauksissa 18 prosentin puolueeksi muut seilaavat edestakaisin.

Politiikassa pitää olla oma suunnitelma ja tuumaustunti on tärkein tunti. Hyvin suunniteltu on puoliksi tehty. Kataisen hallitus tekee opposition elämän helpommaksi – jopa Kepu pärjää.

Vaaleihin on vielä aikaa, silti pohjat tehdään nyt. Mikäli kiertäminen ei nyt maistu, ei kannata ihmeitä odottaa. Ihmiset eivät pidä siitä, että edustajat ovat välivuodet piilossa ja ilmestyvät pahvimukien ja ruusupuskien kanssa markettien eteen pari viikkoa ennen vaaleja.

Perussuomalaisten eduskuntaryhmä jalkautui Keski-Suomessa. Itse puhuin Jyväskylässä, Muuramessa, Jämsänkoskella ja Jämsässä. Kuulijoita oli yhteensä viitisensataa. Kävin kymmeniä lyhyitä keskusteluja, joista muutama havainto: median muotiaiheet eivät kiinnosta, homorummutus ei saa aikaa homoliittokeskustelua, eikä pakkoruotsikaan tullut vastaan kuin pari kertaa.

Jotta ei kanta noihin asioihin jää epäselväksi, en kannata homoliittoja ja kannatan pakkoruotsin poistoa.

Ihmisiä tuntuu kiinnostavat työ, yrittäminen, eläkkeet, maaseudun elinvoima, kunta ja soteuudistus, bensan hinta, työurat, talouskasvu, maahanmuutto ja eurolinja.

Kun Angela Merkel hiljattain sanoi, että Kreikan otto euroalueeseen oli virhe, media sanoi, että onpa viisas nainen. Kun sanoin sen itse jo 2010, kirjoitettiin, että olen härski populisti. No, kyllä kansa tietää ja Linna kommentoi.

Politiikassa ei ole saavutettuja etuja. Siksi tiedän, että Sipilän hississä on kaksi suuntaa, ylös ja alas. Tässä järjestyksessä.

Kun en hyväksynyt järjettömiä euron tukipaketteja, syytettiin vastuun karttelusta. Nyt kun ilmoitan, että olen valmis pääministeriksi, jos kannatusta on, sanotaan vallanhimoiseksi puoluepomoksi. Siinä välissä otin vastuun kotikaupunkini Espoon valtuustosta, Espoon kaupunginvaltuuston puheenjohtajana.

Vakiintunut voima? Kyllä. Uskon niin, enkä pelkästään usko vaan teen kentän kanssa sen eteen työtä joka päivä. Politiikka ei ole päiväperhoilua. Pitää olla linja ja kannatus. Se vaatii miettimistä. Ei se riitä, vaikka olisi hyväkin stand up -koomikko. Huonoilla ei ole mitään mahdollisuutta. Siksi kannatan Olli Rehnin euroehdokkuutta, mutta en hänen valintaansa.

Nyt kun poliittinen syksy alkaa toden teolla, muistetaan huumori ja hyvä mieli. Kaikki me pyrimme saamaan Suomen paremmaksi, omista lähtökohdistamme. Se on arvostettava asenne ja kestävän kehityksen lähtökohta.

TIMO SOINI on kansanedustaja ja perussuomalaisten puheenjohtaja.

timo.soini@eduskunta.fi

PÄIVÄN KYSYMYS

Ovatko viime viikkojen sateet haitanneet?

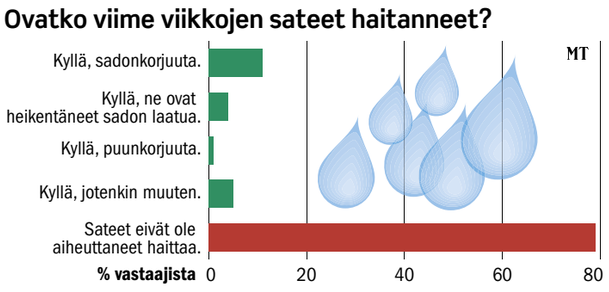

Sateista paikoin laatuvaurioita

Toissa viikon rajut sadekuurot eivät näytä aiheuttaneen MT:n verkkolehden useimmille lukijoille kovin pitkäkestoista riesaa maa- tai metsätalouden töihin.

Neljä viidestä vastaajasta totesi, ettei haittaa ehtinyt syntyä. Joka kymmenes vastaaja kertoi puintien tai muun sadon korjuun viivästyneen.

Kommentteihin kertyi havaintoja siitä, että elokuussa on paikoin satanut niin paljon, että sato kärsii laatuvaurioista, vaikka varsinainen korjuu olisikin sujunut.

Vastauksia kertyi nelisensataa, mikä kertonee siitä, että moni potentiaalinen vastaaja huristeli tärkeämmissä töissä puimurissa tai traktorissa.

Viljatilallinen kertoi puineensa vehnää niin alhaisella kuin 14,9 prosentin puintikosteudella. Vaikka puintisää onkin ollut hyvä, sateiden vaikutus tuntuu.

”Laatu ei ole paras mahdollinen. Lisäksi ruiskutusraiteet ottivat jälki-idäntää rajusti, että on pakko ajaa traktorilla ruiskutusraiteet ennen puintia lakoon. Maat ovat paikoin niin märkiä sateiden jäljiltä, että puimuri ’ui aika syvässä’. Lakoviljaa joudutaan puimaan paljon, kaura laossa noin 60 prosenttia, kasvusääteetkään eivät pitäneet kasvustoja pystyssä niin mahdottomia vesisateita vastaan. Parempiakin syksyjä on minun 22 vuoden isännyyden aikana ehtinyt olemaan!”

”Viljat laossa sateiden vuoksi, perunan varsistoon tuli ruttoa, pellot aika märkiä paikoin, että siinähän noita. Elokuun sademäärä 160mm, siitä riittää sulateltavaa!” kertoi puolestaan Näin Päijänteen itäpuolella.

Entinen nautafarmari totesi, että sadonkorjuu ei ole suoraan kärsinyt sateista.

”Mutta olemme sellaisessa ’lenkissä’ mukana, että epäsuorasti toisten tilojen sadonkorjuun viivästyminen aiheuttaa myös meille omia ongelmia. Lisäksi sateet hankaloittivat normaalia elämänmenoa. Ei kaatosateessa ole mukavaa rakentaa.”

Kaavoituksen haitat

Uudessa verkkolehden viikon kysymyksessä haarukoidaan, miten kaavoitus toimii kunnissa maaseudun elinkeinojen näkökulmasta.

KAIJALEENA RUNSTEN
www.maaseuduntulevaisuus.fi

> Maat ovat paikoin niin märkiä sateiden jäljiltä, että puimuri ’ui aika syvässä’. Parempiakin syksyjä on minun 22 vuoden isännyyden aikana ehtinyt olemaan!«
>
> **NIMIMERKKI VILJATILALLINEN**